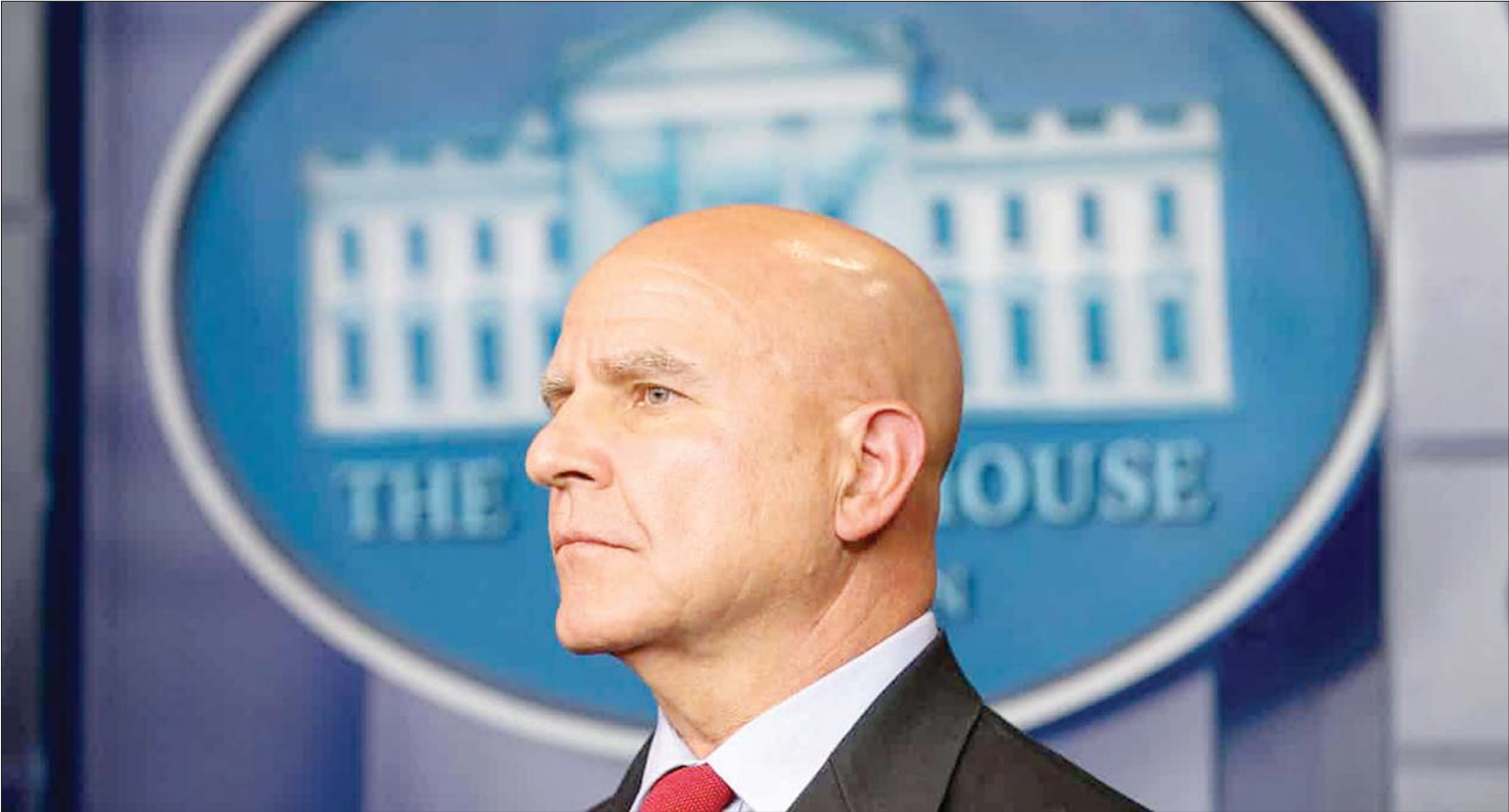

مک مستر، مشاور امنیت ملی آمریکا؛

اعراب بیشتر علیه ایران هستند تا اسرائیل

نرسید؛ فقط توافقاتی سست بود که کره‌شمالی به‌سرعت آنها را نقض کرد.

بعد از آنکه گفت‌وگوها قطع شد، کره‌شمالی دوباره توسعه برنامه‌هایش را از سر گرفت و ما را در برابر واقعیت امروزی قرار داد.

«ا حتی اگر فرصتی دست دهد شما دیدار مستقیم با کره‌شمالی را نخواهید پذیرفت؟

رئیس جمهور در شرایط کنونی اعتقاد ندارد گفت‌وگو با کره‌شمالی بهترین راهکار است؛ به‌ویژه که این کشور همچنان به فعالیت‌های خصمانه خود ادامه می‌دهد. البته ما بارها گفته‌ایم که درهای گفت‌وگو باز است، اما کره‌شمالی باید نخستین قدم‌ها را به صورت توقف اعمال تحریک‌آمیز خود بردارد و خلع سلاح هسته‌ای را شروع کند.

«سیاست کنونی شما در افغانستان چیست. اکنون برای تغییر این سیاست دقیقاً چه می‌کنید؟

ما زمانی طولانی بر تاکتیک تمرکز کرده بودیم. وسیله ما بحث بر سر تعداد نیروها بود، درحالی‌که اولویت نخست باید بحث بر سر استراتژی باشد و اینکه چطور این استراتژی باید تحقق پیدا کند، به‌گونه‌ای که متناسب با منافع حیاتی آمریکا و متحدانش در جنوب آسیا باشد. رئیس‌جمهور خواستار یک ارزیابی همه‌جانبه و تعیین چالش‌های آینده شد. سپس او خواستار توسعه استراتژی‌ای شد که اولویت را به امنیت شهروندان آمریکایی و خاک آمریکا بدهد؛ روشی که به نیروهای ایالات متحده و افغانستان و متحدانش همه‌گونه ابزار و اختیارات لازم را برای به‌شکست‌کشاندن دشمن بدهد. باید مدتی بگذرد. همه باید در این مسئولیت مشارکت داشته باشند و سهمی از آن را بر دوش بگیرند. سیاست‌های دولت ترامپ به نسبت دولت‌های گذشته چند تفاوت عمده دارد:

یکی اینکه یک جدول زمانی برای عقب‌نشینی وجود ندارد. این میدان عمل است که استراتژی را به پیش می‌برد. دیگر طالبان و القاعده و بقیه گروه‌های تروریستی انتظار این را نمی‌کشند که ما کی خارج خواهیم شد. ایالات متحده اشتباهات گذشته را تکرار نخواهد کرد. دوم اینکه در این استراتژی تلاش‌های سیاسی، دیپلماتیک و نظامی درهم آمیخته شده است. دولت قبلی در شرایطی وارد معامله با طالبان شد که نیروهای آمریکایی شروع به خروج کرده بودند. نتیجه این حرکت شکست بود و ما را به یاد همان اتفاقی در عراق می‌اندازد که موجب ظهور داعش در سال ۲۰۱۴ شد. بهتر است ایالات متحده و شرکا ما به‌جای تسویه سیاسی با طالبان، از نیروهای افغان پشتیبانی کنند. سوم اینکه متحدان ما در ناتو شرکای مهمی در افغانستان هستند. آنها کمک‌های مالی و نظامی می‌کنند و ما همه با سایر دولت‌ها تلاش می‌کنیم امنیت و صلح را به افغانستان برگردانیم. چهارم اینکه رئیس‌جمهور ترامپ تحریم سابق بر جنگ‌سالاران افغانستانی را که دولت سابق گذاشته بود برداشت. این اقدامی موفق در مقایله با تشکیلاتی مانند داعش در سوریه و عراق خواهد بود. ارتش ما الان همه امکاناتی را که سربازان دلیر افغانستانی احتیاج داشته باشند در اختیار آنها قرار می‌دهد.

برنامه‌هایی هست که چین متعهد شده آنها را انجام دهد؛ در این تردیدی نیست که چین بیش از هر دولت دیگری انگیزه دارد به کره‌شمالی بفهماند توسعه سلاح‌های هسته‌ای تهدیدی امنیتی برای خود بیونگ‌یانگ نیز هست. ما از چین یا هیچ دولت دیگری نمی‌خواهیم کار خیره‌ای انجام دهد. برای چین روشن است که سلاح اتمی کره‌شمالی حتی تهدیدی برای امنیت این کشور است

«ا درباره پاکستان چه؟ همان جایی که اسامه بن‌لادن پیدایش شد و دیدیم او در نزدیکی یک مقر نظامی در اییت‌آباد زندگی می‌کرد؟

ما اقدام به تغییراتی جوهری در نحوه برخوردمان با پناهگاه‌های امن برای تروریست‌ها در پاکستان می‌کنیم. رئیس‌جمهور انتظار دارد پاکستان هم دست به اقداماتی شجاعانه علیه تروریست‌های موجود در کشورش بزند وگرنه کمک‌های امنیتی آمریکا به این کشور قطع خواهد شد. پاکستان بهای گرانی را در نزاع با گروه‌های تروریستی داده است، اما با این گروه‌ها به صورتی گزینشی برخورد و برای مثال به گروه‌هایی مانند طالبان و شبکه حقانی کمک کرد. رئیس‌جمهور در سخنان خود از این استراتژی پرده برداشت. پاکستان از شراکت و همکاری‌اش با ما در سطح منطقه سود هم دست به اقداماتی شجاعانه علیه تروریست‌های موجود در کشورش پروایی از حمله‌کردن به منافع آمریکا در افغانستان ندارند قطع نکند، بسیار زیان خواهد دید.

«ا شما شخصاً در عراق جنگیدید. با توجه به هرج‌ومرجی که هم‌اکنون بر این کشور حاکم است، آیا نمی‌توان اینها را نتیجه همان جنگی دانست که شما هم در آن شرکت کردید؟

اکثر مشکلات امروز عراق به‌خاطر خروج نیروهای ما زودتر از آن چیزی بود که دستاوردهای سیاسی در این کشور مستحکم شود. خروج کامل

بخش غربی کاخ سفید مملو از آشفتگی است. کمدها و وسایل همه‌جا پراکنده شده‌اند؛ ماه آگوست گذشته این بازسازی‌ها صورت گرفت. درعوض دیوارها رنگ‌های تازه‌ای دارند. این فضا به‌نوعی از وضعیت داخلی کاخ سفید نیز حکایت می‌کند. بعد از خروج جنجالی اسنو بنن و سباستین گورکا، به گفته بنن طرفداران «جهان‌گرایی» پیروز شدند. اج آر مک‌مستر، گری کوهن و جرد کوشر از جمله این گروه هستند؛ اما مک‌مستر به دلیل شایعاتی که پیرامونش مطرح بود، به نظر نمی‌رسید پیروز شود. باین‌حال این ژنرال کهنه‌کار به کاخ سفید راه یافت تا سیاست خاص خود درباره دو پرونده کره‌شمالی و ایران را پیگیری کند. این ژنرال آمریکایی همیشه در میدان‌های جنگ بوده و همیشه نیز با شایعات دست‌وپنجه نرم کرده است. در این مصاحبه می‌توان نکرش او را که یکی از ارکان دولت دونالد ترامپ است، در قبال جهان و به‌ویژه خاورمیانه و ایران دید. او نیز مانند ترامپ به‌شدت از اسرائیل دفاع کرده و درعوض ایران را به اقداماتی منهم می‌کند که سندی نبی ندارد. به این خاطر خواننده محترم نباید انتظار چیزی جز یک «لحن تند و ضدایرانی» را از او داشته باشد.

«ا دو سال از توافق نامه هسته‌ای با ایران می‌گذرد. به نظر شما ما در چه وضعیتی قرار داریم؟

چنان‌که رئیس‌جمهور ترامپ بارها گفته است، توافق هسته‌ای با ایران بدترین توافق در همه دوره‌ها بوده است؛ زیرا ایران بیشترین سود را از آن برد. این توافق تا هشت سال دیگر پایان می‌پذیرد. الان دو سال آن گذشته است. ایران می‌تواند تا پایان منتظر بماند. در آن زمان ایران به آستانه تولید سلاح‌های هسته‌ای خواهد رسید. در این دوران ایران خواهد توانست سیستم موشکی خود را توسعه داده و به اهدافش برسد. ترامپ طبق اولویت‌هایی که دارد، تصمیم خاص خودش را در این توافق خواهد گرفت؛ تصمیماتی که تضمین‌کننده امنیت ملت آمریکا باشد. مأموریت دولت ارائه راه‌حل‌های بیشتر است تا او بتواند تصمیم‌گیری کند. مادامی‌که آمریکا باشد و شرکای ما نیز در سراسر جهان باشند، ما باید به وظایف خودمان در قبال این توافق عمل کنیم. می‌دانیم ایران در عمل این توافق را نقض کرده است. در توافق تأکید شده است اگر ایران نقض کرد، باید به این کشور هشدار داد. بعد زمانی را تعیین کرد تا به توافق برگردد؛ اما ایران هرگز به توافق برنخواهد گشت. به این دلایل است که می‌گویم این توافق برای ایران بسیار جذاب و برای دیگران خطرناک بود. ما برای کنترل این توافق راهکارهایی داریم که از آنها استفاده می‌کنیم. همه باید پافشاری کنند تا این توافق با منتهای جدیت اجرا شود.

رئیس‌جمهور بارها گفته است نظام ایران به تعهداتش پایبند نیست، ایران به‌جای همکاری برای تحقق صلح و امنیت در منطقه، سعی می‌کند از شبکه‌های تروریستی استفاده کرده و با اقداماتی خون‌تبار شهروندان عادی را در سراسر خاورمیانه هدف قرار دهد. نظام ایران تلاش می‌کند این شبکه‌ها را گسترش دهد و به آنها سلاح‌های ویرانگر برساند. این کشور می‌خواهد پلی بین خود با لبنان و سوریه بزند.

«ا درباره حوادث اخیر (به‌ویژه در رابطه با کره‌شمالی) تقریباً انتظار این اتفاقات غیرممکن بود. ما از نظامی صحبت می‌کنیم که وحشیانه در حق ملت خودش جنایت می‌کند. آشکارا در فرودگاه افراد را با استفاده از گاز ممنوعه اعصاب اعدام می‌کند. این نظام پیوسته نشان داده تعهدی نسبت به قوانین بین‌المللی ندارد. در آینده باید انتظار چه چیزهایی را از این کشور داشته باشیم؟

رئیس‌جمهور ترامپ در کنار یکپارچه‌کردن مواضع کشورهای زیاد و ایجاد یک حالت اجماع، دستاورد بزرگ دیگری هم داشت و توانست در همکاری با چین فشارهای بیشتری را بر کره‌شمالی وارد کند؛ یعنی اعمال تحریم‌های بیشتر یا اجرای تحریم‌های کنونی به صورتی جدی‌تر. برنامه‌هایی هست که چین متعهد شده آنها را انجام دهد؛ برای همین در آینده ما شاهد ثمردادن این تلاش‌ها خواهیم بود. در این تردیدی نیست که چین بیش از هر دولت دیگری انگیزه دارد به کره‌شمالی بفهماند توسعه سلاح‌های هسته‌ای تهدیدی امنیتی برای خود بیونگ‌یانگ نیز هست، ما از چین یا هیچ دولت دیگری نمی‌خواهیم کار خیره‌ای انجام دهد. برای چین روشن است که سلاح اتمی کره‌شمالی حتی تهدیدی برای امنیت این کشور است.

رئیس‌جمهور بارها به جهان توضیح داده که بیونگ‌یانگ تهدیدی برای همه ماست. از آنجا که این یک مشکل بین‌المللی است، به نظر ما جهان باید برای تحمیل تحریم‌های بیشتر علیه کره‌شمالی به ما ملحق شود. تفاوت امروز با دیروز در این است که مسیر تحولات سرعت بیشتری گرفته است. کره‌شمالی سعی می‌کند همچنان تولید موشک‌هایش را توسعه دهد و بر قدرت بمب‌های اتمی‌اش بیفزاید. ما وقت زیادی نداریم.

«ا اگر وقت زیادی نداریم، آیا حاضریم همه راه‌های ممکن ازجمله مذاکرات مستقیم را آزمایش کنیم؟

رئیس‌جمهور دراین‌باره دستورات خودش را داده و گفته اشتباهات گذشته نباید تکرار شود. تلاش‌های گذشته در مذاکرات طولانی به نتیجه‌ای

دموکراسی ابزاری برای حل بحران‌ها

دموکراسی با خود معنایی و نشانه‌های زیادی دارد. اینکه ارتباطش با گردش مسالمت‌آمیز قدرت چیست و چگونه به آن مشروعیت می‌دهد. اینکه در دموکراسی بر شفافیت و تکرگرایی سیاسی تأکید می‌شود و زمینه مشارکت سیاسی شهروندان اعم از زن و مرد را برای تدبیر امور خودشان و تأثیرگذاری بر تصمیم‌سازان مختلف سیاسی از طریق انتخابات آزاد و سالم تأمین می‌کند. به‌اضافه اینکه به حقوق بشر به مفهوم جهانی‌اش و قانون احترام می‌گذارد و موجب توانمندسازی زنان و پذیرش نظر اکثریت طبق یک بازی ازپیش تعیین‌شده می‌شود.

مفهوم دموکراسی به لحاظ تاریخی شاهد تغییراتی بوده است. این تغییر به نسبت جوامع مختلف، تکرر نظرها و مکاتب فکری و فلسفی متفاوت بوده است. برای مثال ما یک نوع دموکراسی مستقیم داریم که به صورت خیالی و مثالی است. در این نوع دموکراسی شهروندان می‌توانند بدون هیچ واسطه‌ای در حکمرانی و قانون‌گذاری و حتی اجرای قوانین مشارکت داشته باشند. یک نوع دموکراسی نمایندگی داریم که مبتنی بر انتخاب شهروندان و اعمال قدرت از طریق نهادهای نمایندگی است. یک نوع دموکراسی توده‌ای داریم که مبتنی بر مرجعیت سوسیالیستی است. نوع دیگر دموکراسی مشارکتی است که عرصه را بر همه فعالان باز می‌کند تا امورشان را تدبیر کنند. همچنین یک نوع دموکراسی اختلافی هست که می‌گوید باید شیوه‌ای را در پیش گرفت که تنوع یک جامعه کاملاً حفظ شود. یک نوع دموکراسی توافقی هم داریم که به صورت جمعی درباره بسیاری از مسائل مورد اختلاف توافق می‌شود. مفهوم دموکراسی یکی از مفاهیم جدید در گفتمان جهان عرب است که در نتیجه تحولات سیاسی و فکری طایفه‌ای و قومی در این کشور هستند. اگر این اتفاق بیفتد، ایران برنده آن خواهد بود. حکومت ایران در چند سال گذشته موفق شده است از منازعات داخلی عراق و رقابت بین اقوام و گروه‌های مختلف استفاده کند. ازاین‌رو بهتر آن است که ملت عراق همبستگی خودش را حفظ کند و به دنبال تأمین رفاه و امنیت و آسایش برای همه اتباعش باشد.

«ا شما پیش از ماجرای «برگزیت» در لندن بودید. رئیس‌جمهور اوباما نیز آتجا بود تا تقریباً تهدید کند که خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا به روابط خاص این کشور با ایالات متحده ضربه خواهد زد. طبعاً، تصمیم درباره «برگزیت» به خود بریتانیایی‌ها برمی‌گردد. ایالات متحده می‌گوید ما باید در حد توان بکوشیم روابطمان را حفظ و تقویت کنیم. به‌خصوص اینکه منافع و ارزش‌های مشترکی ما را به‌هم پیوند می‌دهد. مشکلاتی را که امروزه ما با آنها مواجه هستیم نیازمند یک همکاری بین‌المللی است. همین مسئله بر اهمیت روابط ایالات متحده با اروپا تأکید می‌کند.

«ا اگر دولت‌های دیگری مانند بریتانیا از اتحادیه اروپا خارج شوند چه می‌شود؟ هر دولت اروپایی به خودش تکیه می‌کند، اما اولویت ما داشتن ارتباط با بریتانیا و اتحادیه اروپاست. این روابط در کنار روابط ما با هر دولت اروپایی دیگری در حد خودش مهم است. ما از این طریق می‌توانیم به اهداف مشترکمان رسیده و امنیت و آسایش را برای شهروندانمان تأمین کنیم.

«ا ایالات متحده در سال‌های اخیر با ترکیه هم ارتباط خوبی نداشته است؟

ترکیه عضو پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) است. این کشور متحد ما در جنگ با تروریسم بوده و در نبردهای زیادی به ما کمک کرده است. من وقتی بچه بودم به قصه‌هایی که پدرم درباره تجاریش در ترکیه می‌گفت گوش می‌دادم. او علاقه خاصی به نیروهای ترکیه داشت و حتی آنها را مثل نیروهای آمریکایی می‌دانست. نیروهای ترکیه در کنار نیروهای ما در خاورمیانه، به‌خصوص بعد از سال ۲۰۰۳ جنگیده‌اند. ترکیه در خط اول همکاری با ما مقابله با فجایع انسانی بوده است. این کشور تعداد زیادی از آوارگان جنگ سوریه را در خود پذیرا شده است. ترکیه کاملاً درک می‌کند که از این نبردها قوی‌تر از گذشته خارج خواهد شد و این به نفع امنیت و ثبات منطقه است. ما باید بسیار بیش از گذشته با یکدیگر همکاری کنیم.

«ا واشگتن اخیراً موارد نقض حقوق بشر در مصر را با مسئله کمک‌ها

به این کشور پیوند زده است. چرا درباره روزنامه‌نگاران و زندانیان ترکیه این کار را نمی‌کند؟

در حقیقت، این مسئله بستگی به تصمیم ملت ترکیه دارد. مهم این است مسائلی را مطرح کنیم که به تقویت روابط ما کمک کنند. این بحث‌ها بین دوستان همیشه پیش می‌آید. رئیس‌جمهور ترامپ درحال حاضر اولویت را به تقویت روابط ما با ترکیه می‌دهد.

«ا چرا شما بعد از همه تلاش‌های شکست‌خورده باز هم می‌گویید فرصتی برای ایجاد صلح در خاورمیانه وجود دارد؟

تغییراتی که در منطقه خاورمیانه به وجود آمد می‌تواند به حل این مشکل کمک کند، زیرا شراکت‌ها و روابط جدیدی را به وجود آورده است؛ برای مثال اعراب بیشتر علیه ایران هستند. هر کشور عربی از خودش بیرسد؛

بزرگ‌ترین تهدید نسبت به امنیت ما امروز چیست؟ هیچ‌کدام نخواهند

گفت اسرائیل، بلکه خواهند گفت ایران. همه دولت‌های عربی به این نقطه رسیده‌اند. چنین ادراکی تنها به نفع امنیت اسرائیل نیست، بلکه فضایی بهتر را برای ایجاد صلح دائم بین اسرائیل و فلسطینی‌ها به وجود می‌آورد و امنیت دولت‌های عربی را هم در منطقه بیشتر تقویت می‌کند.

«ا پس امید تحرکی دراین رابطه وجود دارد؟

رئیس‌جمهور منتظر نتایج دیدارهاست. به‌تازگی جرد کوشر و جیسون گرینبلات به منطقه سفر کردند. این سفر خیلی اهمیت داشت. در روزهای آینده نتایج این تلاش‌ها مشخص خواهد شد.

منبع: الشرق الاوسط

مردنویتری در برابر مرد موشکی

سوزان بی. گلسر

به ماه جولای بازگردیم؛ دونالد ترامپ لحن تند خود را علیه کره‌شمالی تشدید کرده، چراکه مشخص شده بیونگ‌یانگ در آستانه یک موفقیت بزرگ هسته‌ای و توسعه موشکی است؛ موشک‌های بالستیکی که می‌توانند به قاره آمریکا برسند. ترامپ باین‌حال تأکید کرده که تهدیدهایش به معنی ترسیم خط قرمز برای کره‌شمالی نبوده است.

این‌ها همه پیش از آزمایش هسته‌ای و موشکی کره‌شمالی، آن هم بر فراز ژاپن بود، پیش از اینکه ترامپ بیونگ‌یانگ را با پاسخ «آتش و خشم» آمریکا تهدید کرده و توان هسته‌ای این کشور را غیرقابل‌پذیرش بخواند؛ پیش از اینکه مقام‌های آمریکایی از روی‌میزبودن گزینه نظامی علیه کره‌شمالی صحبت کنند.

پس همه این‌ها به آن معناست که ترامپ چه خواهد و چه نخواهد، خطوط قرمزی را برای کره‌شمالی ترسیم کرده است؛ به‌ویژه اینکه بسیاری از مقام‌های ارشد امنیت ملی نیز بر این باورند. رواقف به نظر می‌رسد که آنچه در اینجا واقعی است، دادوqال‌های ترامپ و لحن جنجالی اوست تا احتمال یک اقدام جدی. ژنرال بازنشسته، دنیس بلر، رئیس سابق اطلاعات ملی ایالات متحده، می‌گوید: «دولت ترامپ این‌طور وانمود می‌کند که اگر کره‌شمالی به توان ساخت موشک‌های بالستیک قاره‌پیما دست پیدا کند؛ موشک‌هایی که قادر باشند کلاهک‌های هسته‌ای را حمل کنند، همه‌چیز تغییر خواهد کرد. خب این امکان وجود ندارد و هیچ‌گاه وجود نداشته است. این هراس از موشک‌های هسته‌ای سیاست ناکارآمدی است که ساخته‌وپرداخته دولت آمریکاست».

حالا کره‌شمالی دیر یا زود از خط قرمزی که ترامپ برای کره‌شمالی درباره توان موشک‌های بالستیک بین‌قاره‌ای این کشور ترسیم کرده، عبور خواهد کرد، پرسش اینجاست که ایالات متحده چه خواهد کرد؟ دنیس بلر که سال‌ها به‌عنوان فرمانده نیروهای آمریکایی در منطقه آسیا-پاسفیک خدمت کرده، می‌گوید: «ما گفته‌ایم که مسلح‌شدن کره‌شمالی به این تسلیحات غیرقابل‌قبول است. وقتی می‌گویید غیرقابل‌قبول، یعنی اینکه اگر طرف مقابل از خط قرمزی که ترسیم کرده‌اید فراتر برود، قرار است که در ازای هزینه قابل‌قبولی، اقدامی علیه شکستن خطوط قرمز انجام دهید».

پس تهاپ این‌ها به آن معنی است که خطر جنگ این بار واقعی است؟ واقعیت این است که هنوز کسی پاسخ دقیق این پرسش را نمی‌داند، حتی مقام‌های امنیتی دولت ترامپ و کارشناسان نظامی آمریکایی.

در شرایطی که ژنرال مک‌مستر، مشاور ترامپ، در خفا و آشکار کره‌شمالی را به استفاده احتمالی از گزینه نظامی تهدید می‌کند، بسیاری در واشگتن برای اولین‌بار در طول هشت ماه ریاست‌جمهوری ترامپ به این نتیجه رسیده‌اند که ترامپ لفاظی را بر اقدام عملی ترجیح می‌دهد.

ولی هزمان، لحن برعقاب‌وخطاب دولتمردان ترامپ، باعث شده که برنامه‌ریزان پتانگو و کارشناسان نظامی سناریوهایی جدیدی را بررسی کنند. آن‌طور که یک مقام پیشین وزارت دفاع آمریکا گفته، هدف تقریباً واضح است: چطور باید بدون به‌آتش‌کشیدن جهان، به کره‌شمالی پاسخ آتش و خشم داد؟

کریستوفر هیل، آخرین دیپلمات آمریکایی بوده که با دیپلمات‌های کره‌شمالی مذاکرات رودررو داشته است و مخالف رویکرد فعلی ترامپ است. او که در دولت بوش به‌عنوان سفیر آمریکا در کره‌جنوبی فعالیت داشته و چند دوره با کره‌شمالی سر میز مذاکره نشسته، می‌گوید: «ببینید مسئله مذاکره با کره‌شمالی بسیار خسته‌کننده است. من هنوز هم نتوانسته‌ام از فشارهای آن دوره به‌طور کامل رها شوم، ولی این به آن معنی نیست که اجازه داریم خوُسردی خود را از دست بدهیم».

از نظر کسانی مانند دنیس بلر و کریستوفر هیل احتمال جنگ هسته‌ای کره‌شمالی و ایالات متحده چندان بالا نیست. باین‌حال وقتی صحبت به رویکرد دولت ترامپ می‌رسد، هر دو شهیددا از غیرقابل‌پیش‌بینی‌بودن سیاست‌های دولت فعلی آمریکا ابراز نگرانی می‌کنند. دنیس که در سه دولت قبلی آمریکا نیز با سیاست‌های واشگتن نسبت به کره‌شمالی سروکار داشته، می‌گوید که تفاوت چندانی ایجاد شده به‌جز شخص ترامپ.

او دراین‌باره می‌گوید: «در ۵۰ سال اخیر هماهنگی کاملاً مشهودی در سیاست کره‌شمالی دیده می‌شود. خانواده کیم در کره‌شمالی به‌دنبال سیاست‌های تحریک‌آمیز و به‌جالش‌کشیدن ایالات متحده و کره‌جنوبی بوده‌اند. این الگو تحت عنوان جنگ بزرگ دنبال شده و هدفش جلب توجه کشورهای دیگر بود. حالا هم کیم جونگ اون همین سیاست را با قاطعیت بیشتری دنبال می‌کند، اما واقعیت این است که من تغییرات رادیکال زیادی در این بازی بیونگ‌یانگ نمی‌بینم».

البته کریستوفر هیل چندان با این نگاه موافق نیست، چراکه معتقد است کیم جونگ اون در مقایسه با گذشتگان خود بسیار کمتر به فشارهای خارجی (حتی از طرف چین به‌عنوان جدی‌ترین متحد سیاسی و تجاری خود) اهمیت می‌دهد. هیل می‌گوید: «کیم جونگ اون هیچ اهمیتی نمی‌دهد که چینی‌ها یا ما چه فکری می‌کنیم و بذتر اینکه او هیچ اراده‌ای برای ازسرگیری مذاکرات خلع‌سلاح هسته‌ای ندارد».

باین‌حال دنیس و هیل در یک مسئله اتفاق نظر دارند؛ شهروندبودن

تغییر رویکرد دولت ترامپ در برابر تحولات شبه‌جزیره کره. دنیس

بلر می‌گوید: «ما قبلاً در برابر اقدامات دوباره‌وان بیونگ‌یانگ سکوتی

هوشمندانه و کارآمد داشتیم و اظهاراتمان بسیار سنجیده و دقیق بود،

اما رئیس‌جمهور فعلی آمریکا این‌طور نیست».

کریستوفر هیل با اشاره به توفان توییتری ترامپ درباره

کره‌شمالی، از جمله اینکه کیم جونگ اون را «مرد موشکی»

خوانده، می‌گوید که رویکرد ترامپ دراین‌باره ملغمه‌ای از همه‌چیز،

غیر از دیپلماسی است. هیل می‌گوید: «ما به‌جز چند تماس تلفنی

گاه‌وبیگاه و یکی، دو بازدید و البته چند توییت هیچ گفت‌وگوی

پایداری با آنها نداشته‌ایم. نگرانی‌ها نه از طرف کره‌شمالی که

به غیرقابل‌پیش‌بینی‌بودن مردی مربوط می‌شود که در دفتر

بیضی‌شال نشسته است».

باین‌حال دنیس بلر و کریستوفر هیل این ایده را ب‌اور دارند که

تاریخ – بیشتر از آنکه ما آن را به‌رسمیت بشناسیم – به تصمیمات

ریاست‌جمهوری شکل می‌دهد و این به آن معناست که احتمالاً

دو گزینه پیش‌رو محتمل است: نخست اینکه آمریکا آغازگر جنگ

با کره‌شمالی نخواهد بود و دیگر اینکه اگر ترامپ راهی میانبر برای

تشدید فشارها بر کیم جونگ اون بیابد، رهبر کره‌شمالی احتمالاً وا

خواهد داد.

منبع: پولیتیکو